16/08/2021

Ανάμνηση της ανακομιδής του Αγίου Μανδηλίου

/ Βίοι Αγίων

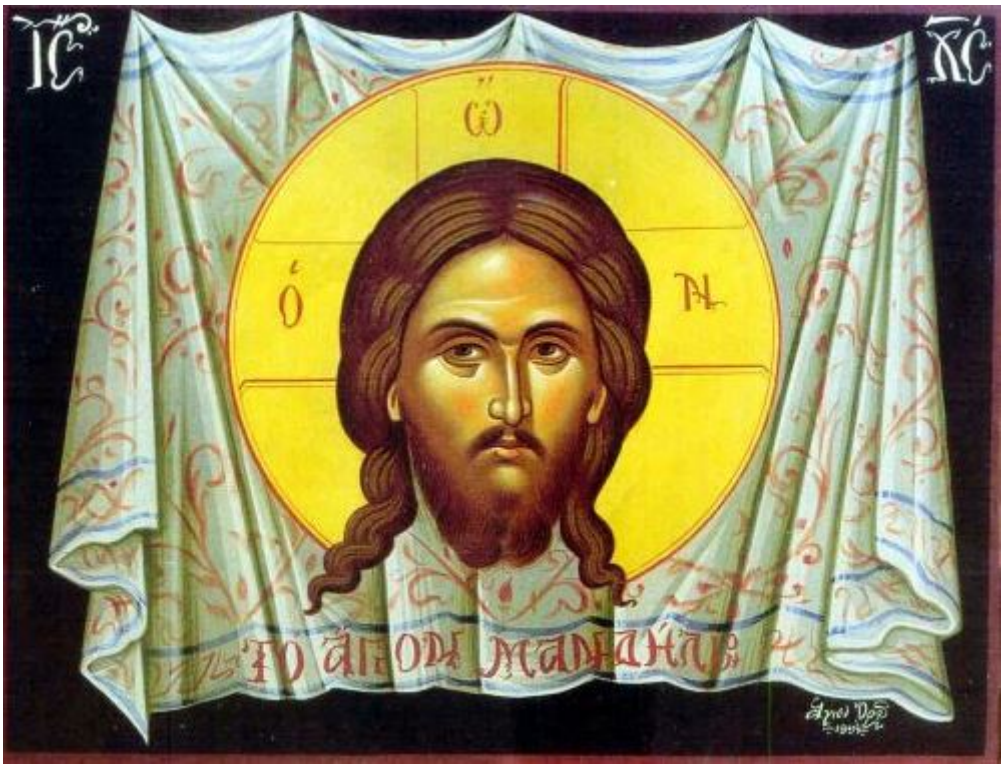

Η Εκκλησία μας σήμερα εορτάζει τη μνήμη του αγίου μάρτυρος Δημητριανού του Νέου και του αγίου Διομήδη, ενός εκ των είκοσι αγίων Αναργύρων, που καταγόταν από την Ταρσό της Κιλικίας και μαρτύρησε κατά το διωγμό του Διοκλητιανού. Επισης, εορτάζει την ανάμνηση της ανακομιδής της αχειροποίητης εικόνας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού ή του Αγίου Μανδηλίου, όπως ονομάζεται διαφορετικά, από την πόλη Έδεσσα της Συρίας στην Κωνσταντινούπολη.

Η εικόνα αυτή, σύμφωνα με την παράδοση, σχηματίστηκε σε τεμάχιο υφάσματος, με το οποίο ο Ιησούς είχε σκουπίσει το πρόσωπό Του. Βρισκόταν αρχικά στην Έδεσσα, και κατά το έτος 959 μ.Χ., επί βασιλείας Ρωμανού Β΄, μεταφέρθηκε στη Βασιλεύουσα και τοποθετήθηκε στο ναό της Θεοτόκου, που βρισκόταν στα ανάκτορα.

Σύμφωνα με τον εκκλησιαστικό ιστορικό Ευσέβιο Καισαρείας, τον καιρό που ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ήταν στον κόσμο κηρύττοντας την Βασιλεία των

Ουρανών και θεραπεύοντας “πάσαν νόσον και μαλακίαν εν τω λαώ”, ζούσε ένας πλούσιος άνθωπος με το όνομα Αύγαρος, ο οποίος υπέφερε από λέπρα. Αυτός ζούσε στην Έδεσσα της Συρίας.

Ακούγοντας για τα θαύματα και τις θεραπείες του Χριστού ήθελε να τον δει, ελπίζοντας ότι θα τον θεράπευε κι εκείνον. Αλλά επειδή, λόγω της ασθένειάς του δεν μπορούσε να εγκαταλείψει το σπίτι του, έστειλε έναν επιδέξιο ζωγράφο, τον Ανανία, για να ζωγραφίσει το πρόσωπό Του, ούτως ώστε, μόνο κοιτάζοντας την εικόνα να απαλυνθεί ο πόνος του. Επίσης, έγραψε και μια επιστολή προς τον Κύριο, στην οποία ομολογούσε ότι πιστεύει πως είναι ο Υιός του Θεού του ζώντος και τον παρακαλούσε να τον επισκεφθεί για να τον θεραπεύσει.

Ο Ανανίας ξεκίνησε προς τα Ιεροσόλυμα και βρήκε τον Κύριο διδάσκοντας τα πλήθη. Επειδή δεν μπόρεσε να τον πλησιάσει ανέβηκε σε μια πέτρα για να δει το πρόσωπο του Χριστού και να το ζωγραφίσει. Αλλά δεν μπορούσε να επειδή το πρόσωπο του Κυρίου άλλαζε συνεχώς. Τότε ο Χριστός κάλεσε τον Ανανία να έρθει κοντά Του και του ζήτησε την επιστολή από τον Αύγαρο. Του έστειλε απάντηση λέγοντας ότι είναι μακάριος αφού πίστεψε σε Εκείνον χωρίς να τον δει και μακάριοι είναι όσοι, χωρίς να Τον δουν, πιστεύουν σ΄ Αυτόν. Του υποσχέθηκε ότι θα στείλει έναν από τους μαθητές του να και θα τον θεραπεύσει.

Έπειτα ο Κύριος, γνωρίζοντας και το δεύτερο ζήτημα του Αυγάρου, ζήτησε να του φέρουν νερό και έπλυνε το πρόσωπό Του και έπειτα το σκούπισε με έναν μανδήλιον. Τότε πάνω στο μανδήλιον έμεινε ζωγραφισμένο το πρόσωπο του Κυρίου.

Επιστρέφοντας στην Έδεσσα και παίρνοντας είδηση για όσα συνέβηκαν, ο Αύγαρος δόξασε τον Θεό και περίμενε τον μαθητή που θα τον θεράπευε. Πράγματι, μετά την Ανάληψη του Κυρίου, ήρθε ο Θαδδαίος, ένας από τους εβδομήκοντα, και θεράπευσε από την λέπρα τον Αύγαρο. Επειτα, τον βάπτισε εκείνον και όλο το σπίτι του και όλη την πόλη της Εδέσσης, στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Στην πύλη της πόλης υπήρχε ένα είδωλο, το οποίο προσκυνούσαν όλοι όσοι εισέρχονταν. Ο Αύγαρος κατέστρεψε το είδωλο εκείνο και τοποθέτησε στη θέση του το μανδήλιο με το πρόσωπο του Κυρίου. Έδωσε διαταγή όλοι όσοι εισέρχονταν και εξέρχονταν από την πόλη να το προσκυνούν. Αυτήν την διαταγή σεβάστηκαν ο γιος και ο εγγονός του Αυγάρου και ο κόσμος προσκυνούσε την αχειροποίητο εικόνα του Χριστού.

Όταν στην διοίκηση της πόλης ανέβηκε ένας ειδωλολάτρης, έγινε προσπάθεια επαναφοράς των ειδώλων. Ο νέος τοπάρχης ήθελε να

καταστρέψει το μανδήλιο, όμως ο επίσκοπος της Εδέσσης, με θείο πρόσταγμα, πήγε τη νύχτα και αφού έβαλε ένα κανδήλι μπροστά από το μανδήλιο, το κάλυψε με κεραμίδια και έμεινε κρυμμένο πολλά χρόνια.

Τον καιρό του αυτοκράτορα Ιουστινιανού, ο Πέρσης βασιλιάς Χοσρόης ήθελε να κατακτήσει την πόλη της Εδέσσης. Ο επίσκοπος της πόλης, Ευλάβιος είχε θείο όραμα με μια γυναίκα καλυμμένη με φως, η οποία δείχνοντας με το δάχτυλό της την πύλη της πόλης, του είπε ότι εκεί βρίσκεται κρυμμένη η αχειροποίητος εικόνα του Κυρίου. Να την βγάλει έτσι ώστε να σωθούν. Ο επίσκοπος, κάνοντας αυτό που είδε στο όραμα, βρήκε το μανδήλιο εκεί και το κανδήλι που άναβε τόσα χρόνια. Δείχοντας την εικόνα στον λαό έκαναν λιτανεία πάνω στα τείχη της πόλης. Βλέποντας το μάνδηλιο οι Πέρσες τρομάχθηκαν και έπαψαν την πολιορκία της Εδέσσης.

Το έτος 944 μ. Χ., επί βασιλείας Ρωμανού, μεταφέρθηκε στη Βασιλεύουσα και τοποθετήθηκε στο ναό της Θεοτόκου, που βρισκόταν στα ανάκτορα.

Ιδιαίτερα σήμερα η μνήμη μας φτερουγίζει στην Μονή Αχειροποιήτου στην Κερύνεια μας. Εκεί, η ευλάβεια του κόσμου, μέχρι το καλοκαίρι του 1974 εκφραζόταν με ένα μοναδικό και αυθεντικό τρόπο στην πανήγυρι του αγίου Μανδηλίου.

Ας μας αξιώσει σύντομα ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, με τις πρεσβείες της Δεσποίνης Θεοτόκου της σωτηρίας των ψυχών μας και της απελευθέρωσης της τουρκοκρατούμενης πατρίδας μας και της επανεγκατάστασης των εκτοπισμένων μας στην πατρώα γη σε συνθήκες ειρήνης και επικράτησης των πανανθρώπινων δικαιωμάτων.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου